

Ultimul apel de seară

Fiecare sfârșit e un început...

Viața unui elev al unei școli militare presupune o călătorie spre descoperirea unor noi provocări și experiențe ce deschid drumul spre lume, dar și spre cunoașterea interioară. Loialitatea, curajul, disciplina reprezintă calități esențiale ce se dezvoltă pe parcursul celor patru ani de învățământ militar.

Un elev militar are un program încărcat, dar bine organizat. Apelul de seară este un moment din programul zilnic al elevilor dintr-un colegiu militar și se execută numeric de către elevii gradați. După ce se termină apelul elevilor, gradații raportează elevului plutonier-adjutant efectivul prezent și absent. Apoi, elevii trec la activitățile din programul de seară.

Dar, în viața fiecărui elev de liceu militar, există un ultim apel de seară. Este un moment emoționant pentru absolvenți, dar este și un simbol. Alături de părinți, aceștia își iau rămas-bun de la cei patru ani de liceu, de la colegi, cadre didactice și cadre militare.

Cu siguranță nu voi uita această imagine, cu tot efectivul colegiului adunat în careu pentru ultima dată... Ultimul apel de seară al promoției „Încoronarea de la Alba Iulia 100” a fost un moment emoționant, plin de trăiri intense, urmărit de noi, colegii mai mici, cu sufletul la gură. Când ziua era în amurg, cele cinci plutoane au intrat în scenă, pe un fundal sonor emoționant. Fiecare elev avea o torță aprinsă în mână și, ca într-o procesiune, s-au așezat în formă de soare cu multe raze, simbol al speranței. Eram vrăjit de cum se strigă numele fiecărui elev, urmat de un puternic și mândru „Absolvent!”.

Mi-am dat seama că s-a terminat o etapă importantă din viața lor, că trebuie să ne luăm rămas-bun și să preluăm ștafeta muncii lor, să le călcăm pe urme și să încercăm să învățăm și noi din experiența lor. Văzând cum s-au îmbrățișat la final, și cum și-au aruncat beretele în sus, am început cu toții să plângem. A fost un moment plin de emoție, pe care ni-l vom aminti mereu, dar care simbolizează și un nou început.

Ștefan Dinu, clasa a X-a E

Cu o seară de dinaintea de ultimul apel de seară, am asistat la repetițiile elevilor de clasa a XII-a și, încă din acel moment, mi-am dat seama că emoțiile mă vor copleși în ziua ce va urma. Și ziua ultimului apel a sosit...

În centrul atenției erau absolvenții promoției „Încoronarea de la Alba Iulia 100”, adică colegii noștri de anul IV, care parcă ieri ne ajutau să ne facem patul și ne încurajau de fiecare dată când plângeam că vrem acasă, la părinți. Fiecare dintre ei avea câte un lampion aprins în mână, astfel că, pentru câteva minute am avut impresia că nu mă aflu pe terenul școlii,

ci într-un vis. Prin acea flacără parcă dănuia fiecare clipă trăită pe parcursul liceului, cea mai frumoasă perioadă a vieții, în care se leagă prietenii adevărate, perioada care reprezintă puntea dintre copilărie și maturitate. Alături de colegii mei din pluton, am simțit pentru prima dată că suntem mai uniți ca niciodată. Când a început muzica, am simțit fiorii emoției și lacrimile fierbinți mi-au umezit obraji. Toată lumea parcă era prinsă între realitate și universul pe care absolvenții reușiseră să-l creeze. Chiar dacă nu noi, cei de la clasa a IX-a, eram personajele principale ale acestei procesiuni, cu toții fremătam de neliniște. Fiecare clasă de absolvenți a venit dintr-o altă parte a bazei sportive, îndreptându-se către mijloc. Părinți, profesori, cadre militare, elevi, cu toții erau alături de ei în momentul simbolic care avea să urmeze, formând un „tot” care îi înconjura. Apoi, a început apelul propriu-zis. Au fost nominalizați, pe rând toți elevii claselor a XII-a. Atunci când li se striga numele, răspundeau cu „Absolvent!”, ridicau lampionul în aer, deasupra capului și îngenuncheau lângă el. Glasul puternic al fiecăruia răsună în liniștea serii. În fiecare glas se ghicea forța, speranța, visul de a fi om de nădejde. Sunt ferm convinsă că emoțiile din sufletele lor sunt greu de descris, fiind copleșiți de tot ce se întâmpla și având un gram de frică ca nu cumva să greșească.

Oare cum te simți la finalul a patru ani de liceu militar? Încă nu pot să răspund la această întrebare, căci mai am încă trei ani de parcurs, dar pot doar să bănuiesc. Cred că te simți mulțumit, împlinit, fericit, mândru de tine că ai reușit să faci față bunelor și relelor, dar și puțin speriat de admiterea la academie și de examenul de bacalaureat. Cu siguranță niciodată nu vei uita pașii cadențați, înviorarea de la șase dimineața, colegii de cameră, mâncarea de la cantină, elevul gradat căruia îi spuneai ce te doare și weekend-urile când nu aveai învoiri. Cu această ocazie, am realizat că a trecut un an de când sunt elev al acestui liceu, că timpul a trecut repede, că am acumulat amintiri grozave în primul meu an de liceu, că am evoluat și că am legat prietenii strânse cu colegii mei mai mari.

Până și acum, când a trecut acel moment, simt că o parte din mine a rămas acolo, pe esplanada școlii, împreună cu ei, cu absolvenții. Va veni un moment când și eu voi fi absolvent și, probabil, o să am mai multe emoții decât ei toți la un loc.

Hermina Craioveanu, clasa a IX-a E

Din țara de piatră și praf

de CPT. FLORIN JIANU

Vladimireștii au trăit emoțiile dintr-un teatru de operații, transmise în ineditul jurnal de misiune ***Din țara de piatră și praf*** semnat de maiorul Florin Jianu de la Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova și lansat la Târgul de carte Gaudeamus de la Craiova.

Din țara de piatră și praf. O carte tulburătoare, o carte care te răscolește! Nu un simplu jurnal de misiune, ci un jurnal din care transpar trăiri profunde, momente emoționante, în fața cărora nu poți rămâne rece.

Este jurnalul de misiune în țara în care dorul este cel mai mare inamic, în țara în care fiecare răsărit aduce o nouă speranță.

Am citit cartea cu sufletul la gură, fiind dornică să aflu la început ce înseamnă o astfel de misiune pentru un ofițer. Impactul pe care l-a avut asupra mea a fost cu atât mai puternic, cu cât, ca viitor ofițer, îmi voi dori să trăiesc astfel de experiențe. Am înțeles că un militar nu este un simplu om, ci un om cu adevărat puternic, cu adevărat curajos, capabil să-și asume riscuri, să înfrunte pericole, să învingă orice barieră a vieții.

Citind această carte, am fost transpusă în țara de piatră și praf, alături de ceilalți militari. Am trăit la intensitate maximă toate momentele, am resimțit și eu alături de ei dorurile, incertitudinile și, în același timp, am devenit un om mai puternic, încrezător în țelul lui.

Cartea m-a condus într-o lume atât de diferită! Fiecare rând m-a făcut să simt atâta emoție, atâta tristețe, atâta speranță, mai ales că autorul cărții este omul care ne călăuzește acum pașii spre cariera militară. M-a tulburat momentul despărțirii de tot ce înseamnă „acasă”, m-a tulburat mai ales gândul că acele clipe puteau fi ultimele în care își strângea familia în brațe, dar și forța de a învinge totul, de a-și asuma o misiune deloc ușoară, într-o țară în care moartea pândește la orice pas.

M-a impresionat modul în care această țară de piatră și praf a fost descrisă: o țară în care există atâția copii, dar atât de puțină copilărie, o țară fără zâmbete, o țară în care oamenii sunt atât de pregătiți să moară sau să-și plângă

semenii, încât poți avea impresia că le lipsește capacitatea de a iubi, de a se lega sufletește unii de alții.

Și, dincolo de tot ce înseamnă țara de piatră și praf, dincolo de drame, dincolo de tristețea din ochii tuturor, e impresionant acel spirit de echipă, acea camaraderie care aici, pe un astfel de tărâm și într-o astfel de misiune, capătă alte semnificații.

Peste toate acestea se așază forța interioară cu care omul reușește să se hrănească, o forță venită din dorul de casă, din glasurile membrilor familiei cu care vorbeau zilnic.

Micul vals pe care fiul cel mare l-a învățat între timp la orgă, alături de magicul „tata” pe care Călinuț a început să-l rostească foarte clar, reprezintă cea mai frumoasă muzică a sufletului care îi dădea domnului maior forța de a depăși orice.

Pentru domnul maior, în Afganistan timpul se măsoară altfel: în poeziile citite de David. Fiecare poezie îl aducea mai aproape de revederea familiei. Și sărbătorile în Afganistan se petrec altfel: sunt momente de un dor nemărginit, alinat doar de aroma cozonacilor pe care musafirii din România i-au adus.

Din țara de piatră și praf este povestea Companiei 2 „BRAVE LIONS”, în teatrul de operații din Afganistan, povestea unor militari curajoși, ce zilnic își încarcă arma și urcă în mașinile de luptă, acceptând că e posibil să nu se mai întoarcă, dar mai ales povestea unor OAMENI care lăcrimează pe ascuns la aniversările copiilor, la mesajele lor, chiar la venirea lor pe lume.

Din țara de piatră și praf este, așadar, o lecție de viață ce ne învață să fim mai puternici, să găsim în noi forța de a depăși orice obstacol ne apare în cale, ce ne învață să-i prețuim pe cei dragi nouă, căci ei sunt sursa echilibrului, a forței noastre interioare, a fericirii noastre. Și mai ales ne învață ce înseamnă solidaritatea, camaraderia, spiritul de echipă, responsabilitatea, dăruirea.

Într-un cuvânt, ne învață să fim OAMENI!

Teodora Ciobanu, clasa a IX-a C

Cuvinte potrivite

Oglinda

Poate îți pare un clișeu
Că privindu-mă în oglindă
Nu știi cine sunt eu
Și te rog să mă crezi
Că lumesc e să te pierzi.

Să pierzi ce n-ai avut,
Să plonjezi prin necunoscut...
Dacă viața-i o enigmă,
La ce bun inima să plângă?!

Lupt astăzi ca să trăiesc,
Dar nu mai știi ce iubesc.
Clipele-mi se scurg grăbit
Trăiesc, dar oare am trăit?
Andreea Gavrilă, clasa a XI-a E

Iubirea

Iubirea... Ce sentiment complicat!
Atunci când l-ai înțeles, devine de neexplicat
Este precum un înger cu aripi negre
Ce bucuria și ura, în suflet ți le așterne.

E minunat, poate chiar sublim,
Cum adulți ne credem atunci când iubim...
Ce ușor dăm uitării copilul din noi,
Cum ne aruncăm inima-n furtuni și ploii!

Mai întoarce, Doamne, odată roata
Sa mai fiu copil, în brațe la mama!
Dar ce-mi trebuie mie să iubesc?
Un sentiment ce inimile învrăjdesc...

Anii copilăriei mele ce v-ați dus...
Unde-s jucăriile de le-ați ascuns?
Iubire, ce-i cu tine în viața mea?
Ia-mi ce dorești, dar copilăria n-o lua!

Andreea Gavrilă, clasa a XI-a E

Flori de aramă

Au răsărit azi de sus în jos
Zile reci, un soare de prisos.
Mă umple cu o fericire ciudată...
Azi nu mai sunt omul de altădată.

Razele lui nu mă mai încălzesc.
Ce rost are să mă amăgesc?
Cerul plânge, stinge frunzele de foc
Pretutindeni, stoluri fără noroc.

Ăsta-i mai întors pe dos?!
Căci petale rătăcite iar cad pe jos.
Lacul ce ieri îmi scâlda visul
Azi e oglinda ce-mi arată abisul.

Cum să nu fug de ceea ce devin,
Când azi sunt al sorții festin?
Omule, oare tu nu vezi
Că printre sticle de vin
Rătăcit și visător te pierzi?

Andreea Gavrilă, clasa a XI-a E

Timpule...

Timpule...
Îți simt mânia,
Cum îmi răpește zâmbetul, fericirea,
Cum în suflet îmi strecoară melancolia,
Cum pe piele-mi impregnează atingerea-i.

Timpule...
Secunda-i arma ta,
Fatală,
Ce-aleargă de zor pe cadranul ceasului,
Ireversibilă,
Dedicată furtului
De momente prețioase, cu amprente adânci,
De stadii ale vieții trecătoare
Cioblite-n stânci.

Mai există o șansă la nemurire, oare?
E întrebarea ce-ntunecă speranța vie,
A sufletului cu frumusețea-i muritoare,
Ce-și așteaptă sentința ce va să vie.

Ștefania Elisa Duță, clasa a XI-a D

Și numai...

Și numai clipa de-aș întoarce-o,
Ai fi acum în al meu braț
Ca să-mi cuprinzi în dulce danț,
Trupul.

Și numai noi am fi pe lume
Suflet lângă suflet,
În umbra dorului, pas cu pas,
În sunetul amorului, vals după vals.

Și numai luna, astru martor
La scânteia dintre două perechi de ochi,
La albastrul tău, îmbălsămat de valuri,
La verdele meu, încununat cu lauri.

Și numai timpul de ne-ar ierta
Și ne-ar lăsa povestea să se scrie,
Privesc la stele cum tresar
Și plâng o veșnicie.

Ștefania Elisa Duță, clasa a XI-a D

Ideal

Precum miile de valuri
Ce sărută stâncile,
Se vor întâlni, vreodată
Luna și cu luncile ?

Printre miile de maluri
Ce ating pământurile,
Câte o să-mi aline oare
Sufletul și gândurile ?

Dintre miile de stele
Ce veghează nopțile,
Câte o să atingă oare
Toate idealurile ?

*Evelina Stochiță,
clasa a IX-a D*

Nostalgie

Eu îi spun nostalgie
grecii îi zic „durerea unei cicatrici vechi”
îi cer scuze cerului
că m-am îndoit la el,
amintindu-mi de lucruri ce trebuiau uitate
și îi mulțumesc lunii că m-a ascultat,
dar în final ești tu,
nostalgie.

Sara Cristina Tunaru, clasa a X-a A

Sub ochii mari ai lunii

Pe crestele-ți abrupte,
Eu te stropesc în valuri
Cu picuri de iubire
Ce se preling pe maluri.

Cu briza-mi caldă-n noapte
Te mângâi și-ți vorbesc
Despre iubire-n șoapte,
Când stelele ne privesc.

Un pescăruș romantic
Ne cântă despre nori,
Iar vântul cald, atlantic,
Aleargă către zori.

Sub ochii mari ai lunii
În care ne-am găsit,
Te scalzi în umbra lumii,
Iar eu în răsărit.

Cu rătăciri tăcute
Te-nalți spre cer, la stele
Iar eu, la pieptul tău
Mă tânguiesc cu ele.

Sorina Ghiță, clasa a XII-a C

Proiecție

Închid ochii și văd lumea care mă așteaptă,
alături de tine, în brațele tale.
Prin întunericul iadului, prin lumina cerului,
mă simt ca acasă.
Un gând mă ține treaz și acela este cu tine.
Mă gândesc la ce ar putea fi lumea.
O mie de visuri albastre pentru cerul tău limpede.
O mie de visuri verzi pentru marea ta înfuriată.
Există și o casă pe care o putem construi.
Fiecare perete să-l umplem cu amintirile fericirii noastre,
cu amintirile durerilor noastre, într-o zi ploioasă.

Ștefan Dinu, clasa a X-a E

Astronomia, o pasiune a elevilor vladimirești

Echinocțiul de toamnă- reeditarea Experimentului lui Eratostene

Echinocțiul de toamnă este perioada în care elevii vladimirești au reeditat Experimentul lui Eratostene, prin care matematicianul, poetul și geograful grec a calculat, în urmă cu peste 2.000 de ani, circumferința Pământului.

În perioada 21-24 septembrie, elevii claselor a X-a A, a XII-a C, a XI-a D și a IX-a C, coordonați de profesorii de fizică și geografie, au participat la această activitate care face parte dintr-un proiect desfășurat la nivel mondial.

Scopul proiectului este să demonstreze elevilor că geometria, trigonometria sau astronomia nu sunt științe abstracte, ci instrumente cu care realitatea înconjurătoare poate fi mai bine înțeleasă. Prima etapă a activității a reprezentat-o prezentarea experimentului printr-un filmuleț, după care a urmat a doua etapă, cea a măsurătorilor. Pentru a determina circumferința Pământului după „modelul” lui Eratostene, elevii au măsurat umbra lăsată pe sol de un băț vertical la ora 13h17min, atunci când Soarele ajunge la culminația superioară. Elevii au fost interesați de măsura unghiului de la vârful triunghiului dreptunghic determinat de lungimea bățului și a umbrei. Practic, acel unghi reprezintă unghiul de la centrul Pământului care subîntinde arcul de cerc delimitat de punctul de observație (curtea școlii) și Ecuator, măsurat pe meridian.

Astfel, cunoscând distanța de la Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” (având coordonatele $44^{\circ}19'10''$ N, $23^{\circ}48'48''$ E) la Ecuator (determinată cu Google Earth), de 4909,35 kilometri, elevii au calculat circumferința Pământului și au găsit valoarea de 40 050 km. Etapa a treia a constat în efectuarea calculelor și postarea acestora pe platforma proiectului internațional.

Experimente similare au avut loc, în preajma echinocțiului de toamnă, în peste 200 de școli din România, Grecia, Bulgaria, Estonia și Finlanda. După finalizarea experimentului, elevii Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” vor schimba măsurătorile cu elevi din alte școli participante - de pe același meridian - pentru a-și confrunța rezultatele. Este un proiect care oferă elevilor și posibilitatea de a intra în contact cu colegi de-ai lor din alte școli din țară sau din străinătate.

IAU Global Outreach Event Calendar - 100 de ore de astronomie: Împreună sub un singur cer

În fiecare an, la Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, luna octombrie a prilejuit organizarea și desfășurarea unor activități care au reunit elevii pasionați de tainele Universului.

Și în acest an, elevii panduri au împărtășit cunoștințele și entuziasmul lor legate de Univers, în cadrul evenimentului „100 de ore de astronomie”, înscris în „IAU Global Outreach Event Calendar”, cu tema „Împreună sub un singur cer”, inspirându-se din modul în care oamenii s-au reunit într-o perioadă în care contactul fizic nu a fost și, în multe locuri, încă nu este posibil.

Elevii claselor a XI-a B, a XI-a E, a XII-a A și a XII-a D au prezentat lucrări și au dezbătut tema „Poluarea luminoasă”, mai puțin întâlnită în spațiul public, deși acest tip de poluare are drept consecință reducerea posibilității de observare a luminii stelelor pe cerul nopții, interferează cu

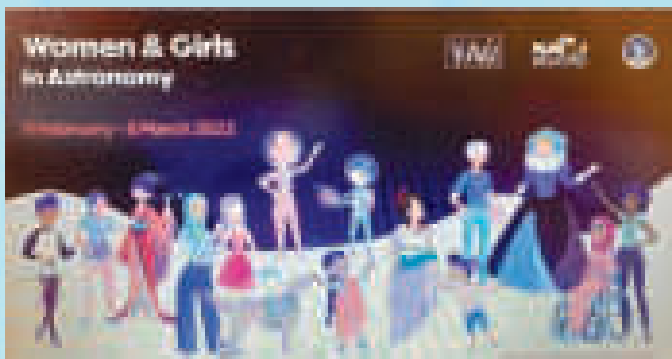
cercetările astronomice, perturbă ecosistemele, are efecte negative asupra sănătății viețuitoarelor, risipește energia electrică.

Eleva sergent Miruna Mocanu din clasa a XII-a A, a realizat o creație literară în versuri, inspirată de tema propusă și de situația pandemică prin care omenirea este nevoită să treacă.

Pandurii talentați în domeniul artelor plastice: elev sergent major Mihaela Troacă - XII C, elev sergent Nicoleta Anghel - XII D, elev caporal Miruna Andreea Ciurpene - XI B, elev caporal Irina Florentina Ciulavu - XI C, elev caporal Florina Andreea Bulz - XI C, elev fruntaș Suzana Andreea Botgros - XI E și elev fruntaș Ștefan Cosmin Dinu - XI E au organizat o expoziție de artă cu tema „Împreună sub un singur cer”.

Elevii claselor a IX-a au urmărit filmul „Materia întunecată sau gravitația newtoniană modificată?” realizat de fizicianul Cristian Presură; de asemenea, au fost invitați să urmărească lansarea sondei spațiale Lucy, care a plecat pentru 12 ani să studieze asteroizii troieni ai planetei Jupiter.

Ziua internațională a fetelor și femeilor cu activități în domeniul științei - Women in Astronomy

În perioada 11 februarie - 8 martie, elevii Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova au participat la proiectul internațional „Women in Astronomy” al IAU Office of Astronomy for education, în cadrul unui demers coordonat la nivel național de Elisabeta Ana Naghi, membru CNRA.

Elevii claselor a IX-a E și a XI-a D au realizat activități variate: scurte prezentări despre fete sau femei cu activități în domeniul științei, afișe cu tema proiectului, lecturi diverse.

În luna februarie s-a marcat în întreaga lume Ziua internațională a fetelor și femeilor cu activități în domeniul științei. Uniunea Astronomică Internațională a lansat acest proiect în scopul evidențierii importanței

incluziunii de gen, aducând în prim-plan contribuțiile femeilor în astronomie.

Ediția din 2022 a proiectului Women and Girls in Astronomy (WAGIA) propune schimbarea percepțiilor, atitudinilor, comportamentelor, normelor sociale și stereotipurilor față de femeile implicate în STEM în societate.

Activitățile dedicate Zilei internaționale a fetelor și femeilor în domeniul științei au continuat în cadrul proiectului 2022 IAU Global Outreach Events – Inspiring Stars. Elevii claselor a X-a D și a X-a E au descoperit, prin joc și lucru în echipă, rolul pe care femeile și fetele din lume l-au avut de-a lungul timpului în activitățile de cercetare științifică și tehnologie, generând mari inovații și descoperiri. În cadrul atelierelor de lucru, elevii participanți au găsit ordinea invențiilor și a descoperirilor pornind de la imagini suport și au realizat prezentări power point cu nume feminine de ecou. Elevii vladimirești au primit provocarea de a afla despre contribuțiile feminine în lumea științei cu încântare și curiozitate.

Ștefan Dinu, clasa a X-a E
Hermina Craioveanu, clasa a IX-a E

Jurnal de TABĂRĂ

Tabăra elevilor vladimirești din clasele a XI-a

11 iunie 2022

Încărcați de emoțiile încheierii anului școlar, am plecat către Brașov, mai precis Târlungeni, sperând ca vom învăța lucruri inedite și vom petrece clipe minunate împreună. Încă din prima zi ni s-a dovedit că întocmai așa va fi.

În cea de-a doua zi, chiar de la deșteptare, ne-am putut bucura de peisajul feeric de munte, pe care l-am putut admira amănunțit în drumeția desfășurată cu un instructor superior al Academiei Forțelor Aeriene. Scopul drumeției nu a fost acela de a cunoaște locul, ci, în special, de a ne familiariza cu viața de student și de militar. Ni s-au prezentat tehnici de supraviețuire, ce trebuie să purtăm cu noi în cadrul unei drumeții, dar și ce trebuie să cunoaștem în aceste situații. Se pare că studenții Academiei Forțelor Aeriene trebuie să demonstreze măiestrie când vine vorba de ingeniozitate și inovație.

Spațiile de cazare sunt proiectate astfel încât să ofere strictul necesar, fiind până la urmă o tabără de instrucție. Ne-a fost greu să ne acomodăm în prima seară, dar acum ne simțim ca acasă.

Suntem pregătiți să descoperim cu atât mai multe în zilele care urmează.

12 iunie 2022

A doua zi petrecută în Tabăra de la Târlungeni ne-a creionat o perspectivă asupra supraviețuirii în sălbăticie, având doar strictul necesar. Ceea ce ne-a încântat a fost prezentarea domnului locotenent-colonel Slăniceanu despre tehnici de autoapărare, echipamentul indispensabil al unui militar aflat în misiune și noțiuni de alpinism. Domnul maior Bălău ne-a instruit în domeniul orientării în spațiu, descriindu-ne diversele metode de a stabili punctele cardinale.

Pentru prima oară gustăm din ceea ce înseamnă cu adevărat să înfrunți greutatea traiului în natură. Toți am fost cu ochii și urechile ciulite la dumnealor. A fost o experiență unică!

Această zi a fost presărată cu amintiri de neuitat, învățând să ne adaptăm atât condițiilor meteorologice montane, care ne-au dat bătăi de cap, cât și să nu cedăm în fața dificultăților aduse de terenul din această zonă.

13 iunie 2022

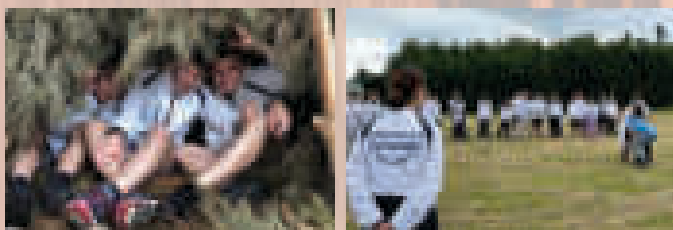
Duminică fiind, am desfășurat un altfel de program, care să fie relaxant și să dezvolte spiritul de echipă. Încă de dimineață am

organizat activități sportive, jocul preferat de toți fiind voleiul. Acesta necesită mai mult decât forță și putere, formând diverse deprinderi, precum dexteritatea, reflexele rapide și, nu în ultimul rând, concentrarea și abilitatea. Nu se putea să lipsească din orarul nostru pamporea, un dans reprezentativ pentru compania noastră, care ocupă un loc special în inimile noastre.

Seara a fost cu adevărat specială. Deși au dat câteva picături de ploaie pe parcursul zilei, vremea a ținut cu noi și am făcut un foc de tabără. Încărcați de emoții, am cântat cu toții în jurul focului melodii celebre și am depănat amintiri, alături de cadrele militare și de personalul taberei.

A fost un moment de neuitat, acestea fiind clipele în care ne-am simțit mai uniți ca niciodată. A fost cu atât mai special, întrucât toată lumea a participat la organizarea sa.

Această zi și-a lăsat profund amprenta în inimile noastre.

14 iunie 2022

Am trecut și de cea de-a patra zi presărată cu activități din tabăra din Târlungeni.

Dis-de-dimineață, ne-am îndreptat către Unitatea Militară 42 Comunicații și Informatică din Râșnov, unde cei interesați de această armă au avut prilejul de a afla mai multe amănunte, sub aripa cadrelor militare care ne-au prezentat echipamentele și tehnicile utilizate de Armata României în acest domeniu.

Următoarea oprire a fost la Cetatea din Râșnov, unde ne-am bucurat de un peisaj desprins din tablouri, la capătul unui drum anevoios.

A meritat fiecare clipă în care simțeam că o să cedăm. Fiind ultima seară aici, ne-am bucurat de momentele petrecute împreună, rememorând amintirile pe care ni le-am făcut timp de 3 ani și discutând despre viitorul încă necunoscut ce ne așteaptă.

*Andra Moraru și Gabriela Mihai, clasa a XI-a A
Foto: Andrei Văcălie, clasa a XI-a E*

PASIUNI

Totul a început acum 11 ani. Admiram la televizor spectacolele de muzică clasică și urmăream cu atenție pianiștii care își plimbau degetele rapid de-a lungul claviaturii. Eram fascinat de tot ansamblul de sunete care încântau publicul și, în același timp, pe mine. Așa că, după lungi rugăminți și promisiuni, părinții mei m-au înscris la un curs de pian.

Aveam pe atunci 6 ani și nicio idee despre ce urma să se întâmple în viitoarea mea carieră ca muzician. Au urmat seri lungi, grele, pline numai de studiu, efort, partituri. După aproximativ 4 ani de studiu, am decis să renunț la muzica clasică, pentru că am simțit că nu mă împlinea, fiind mai mult atras de muzica modernă, contemporană. Așa am ajuns să îndrăgesc, chiar să cânt variate genuri muzicale, chiar și muzică populară.

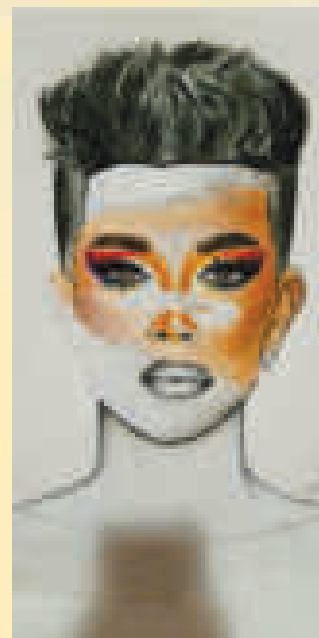
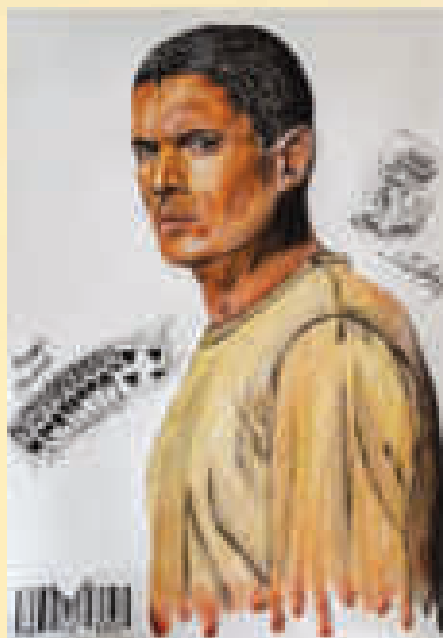
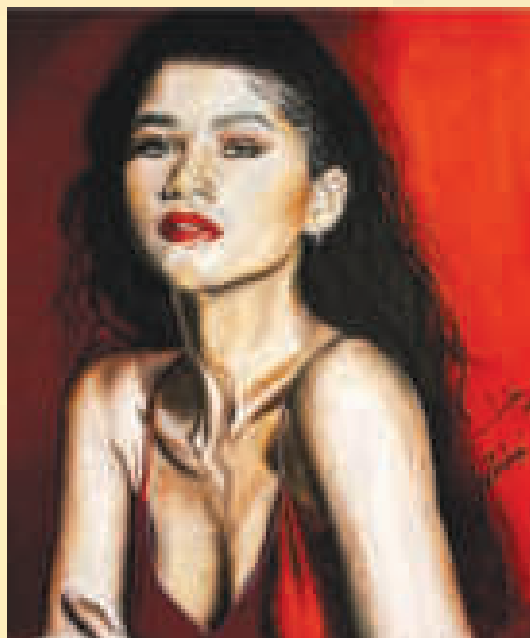
Prin intermediul muzicii tradiționale românești și atras de tradițiile și obiceiurile străbune, am învățat să cânt și la un alt instrument, naiul, obținând diploma de absolvire a Școlii de Arte din Slatina. Acum colaborez cu Ansamblul de Muzică Populară din Caracal.

Călin Fabian, clasa a X-a C

Dorința de a desena i-a fost insuflată Teodorei Ionică, elevă în clasa a XI-a E, de către sora ei care își exprimă gândurile prin culorile așternute pe coala de hârtie.

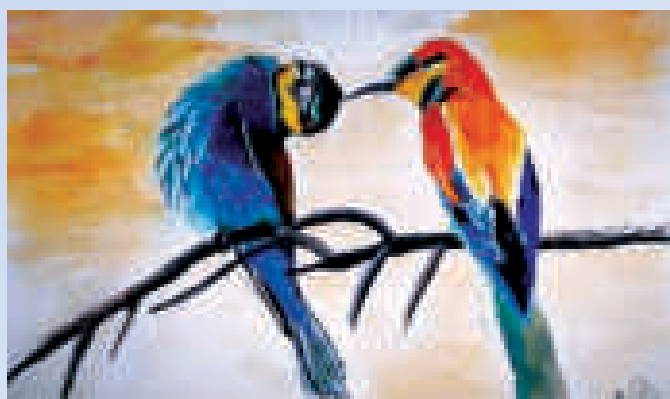
La 13 ani am început să mă preocup mai mult de desen și să muncesc pentru a putea evolua și pentru a putea transpune cât mai bine personajele pe care le desenez. Portretele sunt cele care mă atrag cel mai mult, deoarece simt că pot crea, cu ajutorul creioanelor, o poveste a personajelor în culori sau alb-negru, plină de detalii.

Desenul pentru mine este o formă de exprimare, un loc din care nimeni și nimic nu mă poate doborî. Datorită desenului am început să am curaj și încredere în mine, am învățat că trebuie să muncești pentru a putea avea rezultatele dorite.

Teodora Ionică, clasa a XI-a E

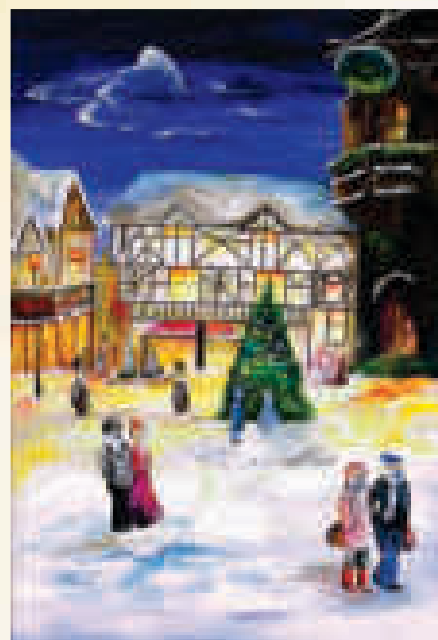
Teodora a câștigat Premiul I la Concursul Național de desene „Păsările din Spring Alive”, organizat de Societatea Ornitologică Română cu lucrarea „Prigorii”.

Mă inspiră oamenii din jurul meu și îmi place foarte mult să observ detaliile care mă înconjoară. Dar îmi place să pictez peisaje și cred că asta mă definește cel mai bine! Culoarele mă fac să simt altfel lucrurile. În fiecare emoție eu văd câte o culoare. Bucuria e roz, iar tristețea e albastră. De fiecare dată când pictez mă pierd în acest univers al culorii, dar reușesc să revin în lumea reală cu emoție și bucurie. Asta mă face mândră, îmi dă curaj și încredere în mine.

Chiar dacă sunt elevă a unui colegiu militar, am găsit timpul necesar să pictez. Și am înecat, încetul cu încetul, albul și negrul în supradoze de culoare. Mi-am lăsat inima să se exprime și așa am obținut cele mai frumoase lucrări! Peste tot unde mă uit văd culoare și secvențe de viață pe care aș vrea să le reproduc... și asta fac!

Popescu Minuna, clasa a XII-a E

NOSTALGIA ÎNCEPUTULUI

Nici măcar acum nu-mi vine a crede, că aproape un an s-a scurs din călătoria unică, la care împreună cu cei o sută douăzeci de colegi ne-am încumetat în a porni.

Îmi amintesc curiozitatea cu care am pășit în curtea colegiului, speriați de necunoscut, și încurajarea părinților pe care i-am lăsat în spatele barierei cu un gol în suflet și cu lacrimi în ochi, iar odată cu ei, toate amintirile ce ne puteau oferi viața unui licean obișnuit. Am înțeles că suntem diferiți în momentul în care am îmbrăcat pentru prima dată uniforma militară, când am ieșit la înviorare, când am simțit pe pielea noastră duritatea bocancului militar, când oboseala era la ordinea zilei, iar orele de somn păreau prea puține, când am început să simțim dorul de părinți. Și tot atunci am înțeles că suntem împreună în toate.

La prima defilare, așezați în flancul stâng al formației, simțeam presiunea responsabilității pe epoleții goi și puteam citi mândria de pe chipul părinților.

Următoarele luni au adus primele grade pentru unii dintre noi. Am continuat cu discuții în contradictoriu, cu zile de naștere petrecute împreună, cu ascultări în fața clasei, cu visuri din ce în ce mai mari, cu emoții înaintea fiecărui test. Fiecare dezamăgire s-a transformat într-o glumă, fiecare împlinire a devenit o amintire, iar Compania 1 nu a rămas doar o serie din cei patru ani, a ajuns o familie în care mereu găsim un umăr pe care să plângem sau un motiv de a sărbători.

Sfârșitul acestui an a venit ca o deșteptare dată cu zece minute mai devreme. Nu eram pregătiți pentru asta, dar iată-ne aici, încurajându-i pe cei care ne-au fost gradați în obținerea rezultatelor dorite și așteptându-i cu nerăbdare pe cei care ne vor lua locul de boboci anul viitor.

Sigur a fost un moment în care să vă doriți ceva atât de mult și când l-ați obținut să nu vă puteți bucura de el, iar dacă nu, o să pățiți asta. Am zis de multe ori, împinși de dorul de casă, de oboseală, că abia așteptăm să plecăm, dar acum realizăm că mai avem atât de puțin și terminăm clasa a 9-a, regretăm fiecare gând pe care l-am avut în legătură cu asta.

Nu m-am gândit niciodată că am să ajung să țin în acest mod la niște persoane necunoscute și că o să mă facă să zâmbesc, chiar și în cele mai grele momente.

Nu credeam la început când cadrele militare ne spuneau că o să creăm legături și prietenii care cu greu se vor destrăma, că vom merge împreună în vacanțe, că o să ne bucurăm de cele mai frumoase momente unii alături de alții.

Mai presus de pozele în uniformă, mai presus de gradele de pe umăr, mai presus de laudele părinților, sunt lacrimile noastre, lacrimi ce vor curge ori de câte ori ne vom aminti de locul care ne-a format caracterul, mintea, trupul, acum mult mai tari față de momentul în care am luat decizia de a ne încumeta în a porni în această călătorie de neuitat.

Aici am înțeles adevăratul sens al expresiei "Toți pentru unul și unul pentru toți" și acel unul ești tu, sunt eu, e elevul obosit de la șase dimineața, elevul gata să adoarmă în orice loc, chiar și pentru cinci minute, elevul care a stat și va sta în continuare "drept" în formație, zi de zi.

Recent, ne-am bucurat de prima noastră permisie în oraș, atât de târziu, dar totuși atât de meritată. Am trăit o experiență ce ne-a pus în poziția de elevi mândri, apreciați și admirați de fiecare trecător în parte. Acest lucru ne-a făcut încrederea să crească, depășind mult mai ușor greutățile pe care le întâmpinăm.

Acum, când scriu aceste rânduri, îmi dau seama că nu vreau să treacă deloc timpul, nu vreau să părăsim cetatea adolescenței noastre, nu vreau să mă despart de colegii, cadrele militare și profesorii ce mi-au devenit familie.

Vreau ca în continuare să ne creăm amintiri pline de sentimente nemaîntâlnite ce ne vor lumina sufletele peste ani și ani.

Bișună Rebeca, clasa a IX-a C

Absolvenții promoției 2021, alături de boboci

Student STĂNICĂ ANDRA MARIA, A.F.T. Sibiu:

*Când am pășit pentru prima dată în colegiu, m-am simțit speriată, era prima dată când plecam de acasă pentru o perioadă îndelungată, dar în același timp și entuziasmată. De ce entuziasmată? Pentru că am realizat atunci că îmi voi cunoaște colegii de clasă, lângă care voi sta patru ani, dar și profesorul diriginte, care de-a lungul timpului s-a transformat în a doua mamă. La început a fost foarte greu, mi se părea din ce în ce mai greu, încurcam numele colegilor, mi se părea că toți seamănă, pur și simplu uitam să respect programul orar, îmi doream atât de mult să nu mai existe înviore, să nu mai aud **TRECEȚI PE SECTOARE!** Mai târziu mi-am dat seama că nu a fost totuși o perioadă atât de grea pe cât mi se părea mie. În prima învoire am ieșit în oraș în uniforme, mi se părea inadmisibil, toți voiam să ne punem hainele civile, dar după ce am văzut reacțiile oamenilor din oraș, mi-am dat seama că voiam să ies mereu în acea ținută de oraș cu pantaloni cu vipușcă roșie și geacă albă, iar pe mână să am emblema liceului. Cadrele militare mi se păreau oameni duri, credeam că nu mă vor înțelege vreodată, însă cu trecerea timpului mi-am dat seama că ne vor numai binele și vor să ne formeze responsabili. Nu aș schimba absolut nimic, nici vorbele domnului plutonier major care mă trimitea la cancelarie: „Fugi, fiica mea și așteaptă-mă la cancelarie, avem ceva de discutat.” Urma o morală de 30 de minute (minim) care te făcea să te gândești de două ori înainte de a mai face vreo prostie. După toate momentele frumoase, liceul militar va ocupa în sufletul meu ceva special, acolo am crescut lângă oameni minunați.*

Student MĂCEȘANU PATRICIA IONELA, A.F.T. Sibiu:

Dragi bobocei, vă scriu aceste rânduri pentru a vă transmite gândurile, sfaturile și mai ales sincerele mele felicitări pentru acest drum frumos pe care l-ați ales. Nu este un drum ușor, este plin de provocări, pe care le veți trece la fel cum am făcut și noi.

Să vă spun o mică poveste care a început la 14 ani, când un gând fulgerator mi-a trecut prin

minte și nu mi-a mai dat pace până când nu m-am echipat în ținuta liceului militar. Nu a fost așa de greu precum îmi imaginam sau cum auzisem de la alții. Nu am avut mereu parte numai de zâmbete și bucurii, am plâns după unele note mici la matematică, însă nu poți realiza cât de frumos este cerul dacă nu are nori pe el. Perioada liceului este cea mai frumoasă din viața mea, am legat prietenii care vor rămâne pentru totdeauna. Acei oameni pe care acum îi numiți colegi vă vor fi familie peste patru ani. Chiar dacă acum pare foarte greu, cu timpul nu va mai fi așa, o să vă obișnuiți cu acel loc, cu oamenii de acolo. Peste ani, când veți pleca de acolo, liceul vi se va părea acasă și vă veți dori mereu să vă întoarceți. Să vă bucurați de fiecare clipă, să râdeți, să glumiți, să construiți amintiri, fiindcă la final acelea vă vor rămâne întipărite în suflet. Să vă respectați și să vă ajutați unul pe altul, să fiți uniți, numai așa veți putea să treceți peste toate.

Curioși, puternici, zâmbitori, zgomotoși și sinceri am căutat mereu să ne păstrăm optimismul și să le amintim tuturor că înainte de toate suntem adolescenți și că prin zbuluciumul nostru traversăm CNMTV, pe care îl vom purta mereu cu noi, în suflet, în fiecare zi. Aștept mesajele voastre oricând, dacă veți avea nevoie de un sfat sau de încurajare.

Student CUREA Maria Teodora, A.F.N. Constanța:

*Dragii mei colegi mai mici, nu ne cunoaștem personal, dar știu deja mai multe despre voi decât vă imaginați. Știu sentimentul de bobocel al CNMTV, cunosc dorul de casă, de prieteni, inițiala acomodare anevoioasă, mofturile la mâncare, corvoada patului întins sau chiar a beretei care în veci nu stă cum trebuie. Cu toții am trecut prin asta. Deși începutul e greu, vă spun de pe acum: **BUCURAȚI-VĂ!** Sunteți în cel mai frumos și serios liceu militar din țară, fiți mândri că sunteți panduri! Luați ce e mai bun de la cei care trec prin fața voastră! Aveți adevărate modele acolo, cadrele militare și didactice. Fiți serioși, silitori, harnici și curajoși! O să legați prietenii pe viață, momentele din liceul militar sunt unice. Credeți că nu știu că zâmbiți*

neîncredători acum? Că toate astea vi se par grele sau imposibile? Vă doresc să ajungeți cum spunea un vers din cântecul plutonului meu: „Și dacă vă întrebați, nu suntem colegi, suntem frați!” Vă spun cu mâna pe inimă că liceul militar a fost cea mai frumoasă perioadă din viața mea. Priviți cu încredere spre viitor, o să fie bine, trebuie doar să ÎNVĂȚAȚI! Mulți pupici și mii de îmbrățișări de la Constanța!

**Student MARCIUC Ionel Ștefan,
A.F.A. BRAȘOV:**

Dragi colegi, citiți cu atenție ce vă scriu, știu că îmi veți da dreptate mai târziu. Fiți puternici și înconjurați-vă de persoane care vă vor transforma în cea mai bună versiune a voastră! Sunt aceste persoane deja la CNMTV, cadrele militare și cadrele didactice de acolo. A fost greu, dar toate s-au transformat într-o minunată experiență de viață și sunt sigur că va veni vremea când îmi veți da dreptate. Dacă ceva pare imposibil, ștergeți-vă din minte asta, pentru că puteți atinge orice ideal. Credeți în voi! Cât despre atitudine, țineți cont și nu uitați

niciodată că înaintea oricărui grade cu toții suntem oameni și ține de noi cum cultivăm acest aspect. Vă doresc succes!

**Student TOCA Corina Maria, A.T.M.
București:**

Dragi bobocei, să nu vă dați niciodată bătăuți! Sunteți într-un loc incredibil unde veți trăi o poveste pe care puțini copii o trăiesc. Nu pierdeți niciun fragment, cu zâmbete sau lacrimi. Păstrați-vă mereu ochii și inimile deschise. Nu vă speriați dacă simțiți teamă, plângeți dacă asta simțiți și veți simți deseori asta, dar nu renunțați niciodată. Vă asigur că veți găsi sprijin și încredere mereu în cadrele militare, în profesori, dar și în colegii voștri, trebuie doar să îl căutați. După orice zi mohorâtă vine soarele, știți asta, da? Dacă vreodată aveți nevoie să vorbiți cu cineva care știe cum e să fii mic și departe de tot ce iubești, mă puteți suna oricând.

Eu mă topesc de dorul a tot ceea ce înseamnă CNMTV. Vă invidiez, bobocilor, aveți în față încă trei ani minunați!

PROMOȚIA 2021 „REGELE MIHAI I - 100”

BILANȚ 2021-2022

114 premii și mențiuni la olimpiadele și concursurile școlare și rezultate excepționale la examenul național de bacalaureat

Anul școlar 2021-2022 încununează eforturile elevilor și dascălilor Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” cu rezultate remarcabile la olimpiadele școlare. Astfel, la etapa județeană, s-au obținut 9 premii I (Olimpiada de Lectură ca Abilitate de Viață, Olimpiada interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”, Olimpiada de Istorie, Olimpiada de Religie, Olimpiada de Tehnologia Informației, Olimpiada de Inovare și Creație Digitală, Olimpiada Națională de Informatică Aplicată ACADNET și Olimpiada Națională a Sportului Școlar).

Eleva **Mocanu Miruna Camelia**, din clasa a XII-a A, s-a calificat la etapa națională a Olimpiadei de Religie, de Lectură ca Abilitate de Viață și la Olimpiada interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”. Elevul Tuderoiu George Vlăduț a obținut nota maximă la etapa județeană a Olimpiadei de Istorie, calificându-se la etapa națională.

La etapa națională, eleva Miruna Camelia Mocanu din clasa a XII-a A a obținut Premiul special atât la Olimpiada Națională de Lectură „Lectura ca abilitate de viață”, cât și la Olimpiada Națională de Religie Ortodoxă.

Înțeleg prin literatură și prin creație literară îmbogățirea realității cu sensuri, cu emoții și cu experiențe deosebite. Viața însăși este ceva deosebit, căci prin valoarea hermeneutică se metamorfozează într-un dar divin. Literatura și cultura religioasă se împletesc într-un tablou deosebit, aflat în lumina propriei viziuni asupra lumii. Abilitățile mele de a armoniza creația literară și spiritualitatea s-au desăvârșit datorită profesoarei de limba și literatura română Cristina Pretorian și profesorului de religie Florin Ionescu. Mai mult decât atât, prin participarea la aceste olimpiade, am descoperit oameni frumoși, locuri frumoase, lecții de viață și amintiri ce vor rămâne veșnic vii.

La etapa națională a Olimpiadei de Istorie, elevul **Tuderoiu George Vlăduț**, coordonat de doamna profesoară Nori Cadea, a obținut Premiul special oferit de Institutul de Istorie „George Barițiu” al Academiei Române, filiala Cluj-Napoca.

Sunt mândru de evoluția și realizarea mea și de faptul că prin rezultatul obținut am intrat în familia olimpicilor și în cercul pasionaților de istorie. Astfel, am avut privilegiul de a interacționa cu unii din cei mai buni elevi români, cu care am făcut schimb de cunoștințe și experiențe. Am obținut un Premiu special care mă motivează și mă obligă să particip la următoarea ediție, și, mai mult decât atât, să ocup un loc pe podium și astfel să duc numele Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” acolo unde îi este locul, în vârful piramidei.

Echipa de handbal masculin, coordonată de doamna profesoară Cornelia Cune, s-a calificat la etapa zonală a Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar, unde a obținut premiul II.

Echipa formată din Teodor Tănase-Nicolescu și Miruna Ciurpene, din clasa a XI-a B, coordonată de doamna profesoară Adriana Călinoiu, a obținut premiul I atât la etapa județeană, cât și la etapa interjudețeană, calificându-se la etapa națională a Olimpiadei de Inovare și Creație Digitală, secțiunea „Soft educațional”, care urmează să se desfășoare în vacanța de vară.

De asemenea, la etapa județeană a olimpiadelor școlare, s-au obținut **15 premii II** (la olimpiadele de fizică, geografie, istorie, religie, la Olimpiada de Lectură ca Abilitate de Viață, Olimpiada de Tehnologia Informației, Olimpiada Națională de Informatică Aplicată ACADNET și la Olimpiada Națională a sportului Școlar, cu echipele de baschet masculin și de rugby-tag, la pentatlon și la cros), **12 premii III** (la olimpiadele de geografie, istorie, religie, la Olimpiada de Lectură ca Abilitate de Viață, Olimpiada de Tehnologia Informației, Olimpiada Națională de Informatică Aplicată ACADNET și la Olimpiada Națională a sportului Școlar, cu echipele de volei și fotbal masculin, de handbal feminin și la cros) și **26 de mențiuni** la matematică, informatică, limba engleză, istorie, religie, Lectură ca Abilitate de Viață, Olimpiada de Tehnologia Informației, Olimpiada interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”, Olimpiada Națională de Inovare și Creație Digitală și la Olimpiada Națională a Sportului Școlar, cu echipa de volei feminin.

Echipajul „Sanitarii pricepuți” al Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”, coordonat de doamna profesoară Bianca Apostol, a obținut Premiul I la faza județeană a concursului, calificându-se la etapa națională.

La toate acestea se adaugă rezultatele extraordinare ale absolvenților la **examenul național de bacalaureat**. Examenul maturității a încununat eforturile tuturor cu rezultate deosebite: **promovabilitate 100%**, 10 elevi au obținut nota 10 la limba și literatura română, 13 la matematică, 10 la fizică, 7 la biologie vegetală și animal, 2 elevi au obținut nota 10 la informatică și 2 la chimie organic.

Două dintre absolventele Promoției 2022 „Încoronarea de la Alba Iulia-100” au obținut media 10 la examenul național de bacalaureat: Diana Mihaela Neguț și Dariana – Gabriele Graure.

CALIEDOSCOP

Educație on-line fără hotare

Anul acesta, elevii vladimirești au răspuns inițiativei Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova și Primăriei municipiului Chișinău și s-au alăturat proiectului de parteneriate transnaționale **Educație online fără hotare**, demarând proiectele **WEB Design prin HTML**, **Algoritmii din viața noastră**, **Competențe STEM la lecțiile de informatică**, în parteneriat cu Liceul Teoretic „Dante Aligheri” și Liceul Teoretic Republican „Aristotel” din Chișinău, IP Liceul Teoretic „Ion Creangă” din Popeștii de Sus, Drochia. Inițiativa își propune să sprijine dezvoltarea, transferul și implementarea de practici inovatoare în educație prin intermediul platformelor web de comunicare la distanță.

Ziua internațională a lecturii

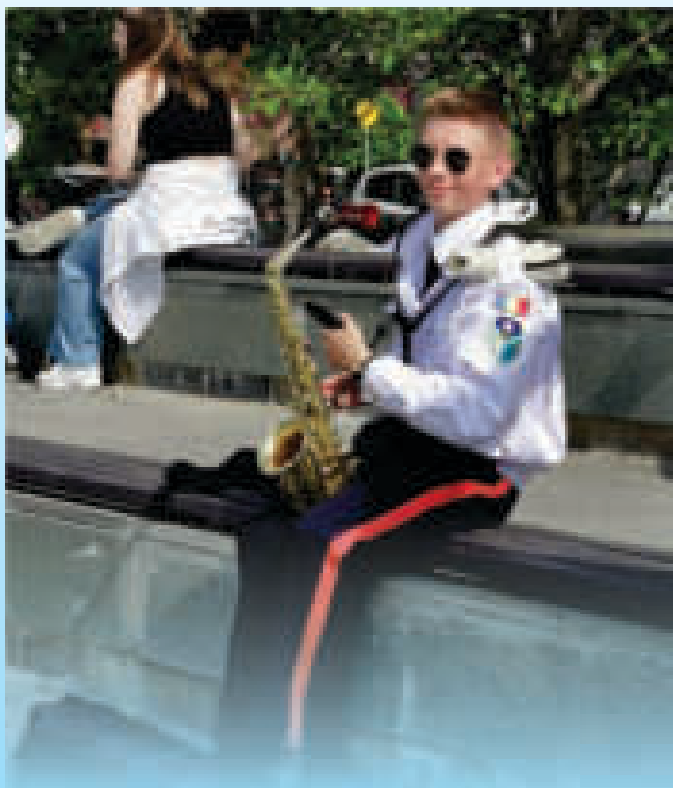
Elevii vladimirești au sărbătorit, pe 15 februarie, **Ziua internațională a lecturii**. Desfășurată sub titlul **Tu ce citești azi?/ What are you reading today?**, activitatea s-a înscris în seria de manifestări menite să încurajeze lectura și să o transforme într-un obicei cotidian.

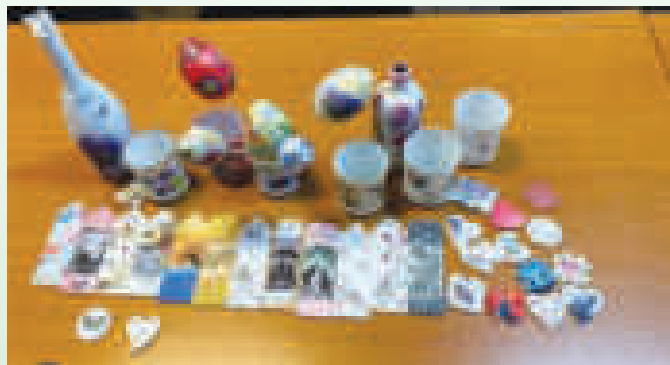
***Vladimireștii pe scena
Festivalului Județean „ART Craiova”,
ediția a VII-a***

Elevii militari au participat, alături de elevi de la școlile gimnaziale și liceele din județul Dolj, la toate secțiunile **Festivalului Județean „ART Craiova”**, organizat de Inspectoratul Școlar Județean Dolj, împreună cu partenerii săi educaționali, în Piața „Mihai Viteazul” din Craiova.

***Strategia Națională de acțiune
Comunitară: Mărțișoare cu drag!***

Elevii vladimirești ai claselor a IX-a au confecționat mărțișoare pentru prietenii lor de la Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Sfântul Vasile” Craiova.

Festivalul Internațional Shakespeare

Elevii vladimirești au vizionat piesa de teatru *Îmblânzirea scorpiei – My Kate* în regia Alinei Hiristea, spectacol prezentat în cadrul celei de-a XIII-a ediții a Festivalului Internațional Shakespeare, organizat, ca în fiecare an, de Teatrul Național „Marin Sorescu” din Craiova și Fundația Shakespeare. Înainte de spectacol au avut bucuria de a discuta și cu actorul Emil Boroghină.

Coordinating Nations

Elevii vladimirești au participat la dezbaterile cu tema ***Coordinating Nations***, organizată în colaborare cu Ambasada Statelor Unite, Brigada Multinațională Sud-Est și American Corner Craiova. Din partea Civil Affairs au participat CPT Spencer Larsen (Team Chief US Civil Affairs) și SSG Jordan Tyson (Civil Affairs NCO US Civil Affairs). HQ MN BDE SE a fost reprezentată de LT Roxana Manolache (1st CIMIC BN S3) și LT Piciu Bogdan (Romanian MNB-SE S9). Discuțiile purtate au abordat teme de actualitate precum cooperarea în cadrul NATO, conflicte internaționale și aspecte ale vieții militare.

Solidaritate

Elevii vladimirești au vizionat piesa de teatru *Îmblânzirea scorpiei – My Kate* în regia Alinei Hiristea, spectacol prezentat în cadrul celei de-a XIII-a ediții a Festivalului Internațional Shakespeare, organizat, ca în fiecare an, de Teatrul Național „Marin Sorescu” din Craiova și Fundația Shakespeare. Înainte de spectacol au avut bucuria de a discuta și cu actorul Emil Boroghină.

Colectivul de redacție

Colegiul Național Militar “Tudor Vladimirescu”

„un laborator în care minereurile sufletești ale elevului, topite în flacăra învățaturii și educației, se prefac în metale de preț cu care-și clădește valoarea ei istorică o națiune“

Ilariu Dobridor

ALTER ECHO

Craiova, 2022

ISSN 2637 - 4206
ISSN-L 2637 - 4206